

Ξενογραφείας κατά διάνοιαν και φαντασίου, τούλάχιστον κατά τὸν πόθον τῆς ψυχῆς τ. υ.

Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ μορφικὸν τέλος ὄλων τῶν ξενομανῶν...

Καὶ ἐπὶ τέλος αὐτοὶ μὲν καταλήγουσιν εἰς τὴν φυσικὴν κατάστασιν...

Καὶ τὸ ἀριστέστατον σὺν ᾧ εἶνε, ὅτι μανθάνομεν...

Ἐγὼ ἐκ παιδικῆς ἀδυναμίας δὲν καταθέτω νὰ ἐκφράσω...

Ἀλλὰ οἱ νεώτεροι, οἱ ἐρχόμενοι κατόπιν ἡμῶν, πρέπει νὰ φανοῦν...

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΟ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ

Τώρα ποῦ τελείωσαν ὄλα καὶ ὄλα εἶναι μακριὰ σου, θέλω νὰ σταθῶ...

Καὶ θέλω νὰ σὲ κυττάξω καὶ νὰ σὲ χορτάσῃ ἡ ψυχὴ μου.

Τὸ τί θὰ σοῦ πῶ, δὲν μπορεῖς νὰ τὸ φανταστῆς...

Καὶ θέλω νὰ τὰ πῶ σὲ σένα, ὦ μάρμαρο—καὶ μόνο μάρμαρο...

Ὡ! σὺ μάρμαρο—καὶ μόνο μάρμαρο—ὠρισμένα πράγματα...

Ναί, παλληκάρη μου... Εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ κείνους...

Σὺ ποῦ εἶδες αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἕναν ὄγλο ὄλοκληρο...

δὲ θὰ μοῦ προτάξῃς ὡσὺν Κούρδος τὴ γροθιά σου... Ἔθ' ἀκρότης, ἀδέρφι μου...

Καὶ θὰ σακρύσῃς γιὰ τὴν θά σου προφητέψω τὴ μοῖρα σου...

Εἶδες ὄλο τὸν ὄγλο πῶς συνάχθηκε γύρω σου... Εἶδες τὴ Γῆ ποῦ πλέρωτες ΕΣΥ—μόνο ΕΣΥ...

Ὡ! νὰ μὴ γένη αὐτὸ τὸ ἀναμικτὸ πανηγύρι, αὐτὸ τὸ μνημόσυνο...

Αὐτὴ ἡ αὐτοκοροΐδα θὰ σ' ἐπέσει πῶς ὄλα ἔγειναν...

Δὲν θὰ σὲ ξαναθυμηθοῦν πειὰ, ἀγαπημένο μου, γιὰ τὴν τίποτε...

Ναί! ἡ μεγαλειότερη ἀπομάκρυνσις ξεδιπλώθη στὰ μάτια μου...

Καὶ δὲ μπορῶ πειὰ νὰ σκεφθῶ ἄλλα, ἀδέρφι μου...

Γι' αὐτὸ ἤθελα νὰ βρισκότανε ἕνας Ἡρόστρατος—ἄχ! γιὰ τὴν νὰ μὴν εἶμαι ἐγώ...

Ὡ! νὰ βρισκότανε λίγοι, μὰ Ἡρόστρατοι, μὲ μπαλτάδες...

Ο ΗΘΥΡΙΕΡΗΣ

ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΟΥ

Ἄλλ' εἰς τὴν ἔπιστον αὐτῶν. Ὁ κακίμος ὁ διαπρεπὴς κοιμάται...

ἡγωνήσατο «νὰ διδάσκει, νὰ ποιήσωμαι καὶ οἱ ἄλλοι ἀηδίες...

Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐν τῷ μακρῶν τῆς δουλοσύνης...

ὄλοκληρου λαοῦ, ἀρεῖα καὶ ἐλευθερία ἐκπαίδευση, ψευτικὴ...

